

N^{er} 79 i 80.

Dziennik Rządowy

WOLNEGO MIASTA KRAKOWA
I JEGO OKRĘGU

W Krakowie dnia 25 Listopada 1838 r.

Nro 6,598 D. G. S.

Przepisy Policyjno-Lekarskie
dążące do ograniczenia i wytepienia obecnie panującej
Zarazy bydłeczej inaczéj Księgosuszem zwanéj.

SENAT RZĄDZĄCY.

*Wolnego, Niepodległego i Ściśle Neutralnego Miasta Krakowa
i Jego Okręgu.*

Okazująca się corocznie od lat kilku w Kraju naszym zaraza bydłeca dowodzi, że przyczyną téj klęski jest niedostateczność dotychczasowych przepisów Policyjno-lekarskich, i łamanie bezkarne takich. Powiększały się szkody przez nieostrożność i niedbalstwo niektórych Właścicieli przez zbytne zaufanie w zawodne zawsze kuracye, a najwięcéj przez złą chęć i łakomstwo Włóścian i handlarzy bydłem. Senat Rządzący pragnąc tak straszną upadkiem rolnictwu grożącą plagę wykorzezić, polecił wypracowanie Regulamnu któryby

w związku z rozwinięciem Ustawy Sejmowej o stowarzyszeniu się Właścicieli bydła rogatego obejmował w szczególności środki do tak ważnego celu prowadzące. Zanim zaś Regulamin rzeczony ogłoszonym zostanie, następujące przepisy w dziś panującej zarazie bydłowej Księgosuszem zwaney obowiązywać mają:

§. 1. Przez czas trwania obecnej zarazy, wszelkie targi na bydło tak w Mieście Krakowie jak w całym Okręgu, aż do odwołania niniejszego Rozporządzenia zawieszają się.

§. 2. Wprowadzanie bydła rogatego z Państwa Ces. Austr. jedynie przez Podgórze dozwala się.

§. 3. Przepędzone przez most na nowej Wiśle bydło ulegać będzie rewizji przy Rogatce odbywaney przez Weterynarza pod nadzorem zwierzchnim Fizyka M. Krakowa. — Czas rewizji stanowi się codziennie od godziny 8 do 10 rano i od 2 do 3 popołudniu.

§. 4. Wprowadzone przez Podgórze bydło, uważa się jako przeznaczone na rzeź i jako takowe przez trwanie zarazy do Okręgu pędzouém być nie może. — Dla uniknienia przeto podejścia, każda sztuka po rewizji nacechowaną zostanie na udzie prawem znakiem Kontumacyi, poczem wciągnięta będzie w Kontrolę.

§. 5. Jeżeli bydło uznane będzie za zdrowe, Właściciel zadeklaruje w której stajni umieścić go zamysła, i wprost w miejsce zadeklarowane pod karą Złp. 6 od sztuki poprowadzić każe.

§. 6. Bydło uznane przy rewizji za podejrzanę przeprowadzone zostanie pod strażą, drogą po za Miasto Kazimierz wiedącą wprost

do Kontumacyi lub stajni oznaczonych, gdzie pod strażą do dalszego orzeczenia pozostanie; poprzednio jednakże przy moście z obudwóch stron znakiem kontumacyi oocchowaném będzie.

§. 7. Sztuki uznane za chore na Księgosusz, natychmiast po odprowadzeniu w miejsce uboczne zabite, z skórą ponakrawaną zakopane i wapnem posypane będą.— Właściciel zaś onegoż przytrzymanym, i do odpowiedzialności pociągniętym zostanie.

§. 8. Wprowadzanie bydła na rzeź w Okręgu zakupionego dozwala się, jeżeli takowe świadectwem zaopatrzone będzie.— Świadectwo to obejmować powinno, jeżeli za dostateczne uznaném być ma: a) Imię i Nazwisko sprzedającego i kupującego, b) czas kupna i miejsce, c) liczba sztuk nabytych, d) rodzaj, kolor i znaki szczególne, e) oświadczenie że w ostatnich trzech miesiącach żadna choroba zaraźliwa na bydło niepanowała w miejscu sprzedaży.

§. 9. Świadectwa takowe przez Władzę miejscową poświadczane być powinny, i posiadać go winni również handlarze, Włościanie i t. p. prowadzący bydło z jednego do drugiego miejsca w Okręgu. Przytrzymane bez podobnych świadectw, bydło w miejscu oddzielném umieszczoném i przepisom Kontumacyi na koszt Właściciela poddaném zostanie.— Podobnież aż do wyjaśnienia Władza miejscowa za pewni się o Osobie pędzącego bydło lub Właściciela, i jeżeli się okaże, że przytrzymane bydle przez Granicę przemycone zostało, lub pochodzi z wsi Krajowej zarazą dotkniętj, naówczas gdyby nawet

po 14dniowój kwarantannie okazało się zdrowém, podlega konfiskacie, a Właściciel karze §. 154 C. II. Kod. Karn. przepisanej.

§. 10. Gdyby prowadzący bydło Właściciel lub handlarz chciał w drodze odprzedać objęte świadectwem sztuki, winien nabywcy odstąpić także i świadectwo; odstąpienie jednakże przez Władzę miejscową potwierdzone być musi.

§. 11. Wszelkie fałszywe i podejścia tak co do świadectw jak niemniej co do tożsamości bydła ściśle dochodzone zostaną; dla czego nabywcy dopilnują się przy opisanu bydła, aby zająć mogące pomyłki niewystawiały ich na podejrzenie i wynikłe ztąd szkody.

§. 12. Wydający i uzyskujący fałszywe świadectwa, prócz obowiązku wynagrodzenia szkód działanych pociągnięniemi będą wedle okoliczności do ukarania podług Ustaw na nadużycia Urzędowych Władz lub oszustwo Kod. Karn. C. I. przepisanych.

§. 13. Dla bydła z Królestwa Polskiego do kraju tutejszego wprowadzonego, oznacza się za punkt wchodowy Komorę Baran, gdzie rewizya onegoż przez ustanowiającego się tamże Weterynarza urządzoną zostaje.

§. 14. Gdy zdarzyć się mogą szczególne wypadki w których wyprorowadzenie bydła z Miasta Krakowa w Okrąg potrzebném okaże się, przeto ustanawia się, iż takie tylko bydło z Miasta w Okrąg przez Rogatki przepuszczaném być ma, które cechy kontumacyjnój nie ma na sobie, i które opatrzone jest szczególném pozwoleniem przez Dyrekcyą Policji wydać się mającém, po dokładném w przód

zapewnieniu się o stanie jego zdrowia, świadectwo to obejmować winno opis bydła przez Rogatki przejść mającego.

§. 15. Bydło na browary stawiane bądź krajowe bądź ruskie winno być meldowane obecnie Wójtom a następnie Kommissarzom Dystryktowym, którzy obowiązani będą czuwać czyli świadectwa zdrowia są w należyтым porządku i pewności. Podobne świadectwa złożą Rzeźnicy oddający bydło na paszę na wsie w Okręgu.

§. 16. Wypędzanie bydła na wspólne pastwiska jak najmocniej zabrania się.

§. 17. Właściciele większych stad w miejscach zarazą zagrożonych, podziela bydło na partye po kilka sztuk, i takowe oddzielnie pomieszczą i oddzielnych dodadzą dozorców, którzy unikać powinni wszelkich ze sobą i resztą mieszkańców styczności.

§. 18. Jak tylko w której wsi okaże się zaraza, Mieszkańcy wsi przyległych zerwą komunikacye z wsią w której bydło choruje. Władze miejscowe zaprowadzą straż na drogach, której obowiązkiem będzie czuwać aby nietylko bydło rogate, ale nawet trzoda psy i drób z miejsc zarazą dotkniętych wypuszczanemi nie były. Uważać będzie aby niewywożono stamtąd siana, słomy a szczególnie, aby nie wywożono i nieskładano gnojów blisko granicy, i nieprzenoszono mięsa, skór, sierci, rogów i t. p. części bydlęcych. Nieposłuszeństwo lub opór dla straży wiejskiej okazane, karaną będą wedle przepisów §. 73 K. K. C. II. objętych. Gospodarze podwoją bacność nad swoim bydłem, i niepozwoła wypędzać na paszę lub miejsca wspólne do pojenia.

Ostrożność ta rozciągać się powinna także do owiec i świń. Psy wszystkie powiązać, luźne strzelać, a nawet drób pozamykać należy.

§. 19. Jak tylko Właściciel dostrzeże znaki podejrzane Księgosuszu, natychmiast oborę zamknie, klucze Władzy miejscowej odda i zamelduje swe podejrzenie, poczem Urząd miejscowy oznaczy straż i dozorcę, który wedle bydła podejrzanego chodzić będzie, wystrzegając się wszelkiej z Mieszkańcami styczności. Równocześnie złożonym ma być Rapport Wójtem gmin a następnie Kommissarzom Dystryktowym, i wystaną być ma podwoda po Chirurga Okręgowego, którzy nim liczba Weterynarzy Okręgowych skompletowaną zostanie, obowiązki tychże sprawować będą.

§. 20. W obrębie Rogatek Miasta Krakowa meldować należy podobne wypadki Kommissarzom Cyrkułowym, którzy zawiadomią Weterynarza Rządowego a zarazem zawiadomią Fizyka. — Zaniedbujący meldowania ulegną karze §. 154 K. K. C. II. ustanowionej.

§. 21. Gdy doświadczenie przekonało, że przez leczenie zaledwo trzydziesta sztuka w przecięciu ocaleje, gdy rezultat ten sam okazuje się gdzie choroby siłom natury zostawiono, gdy nakoniec doświadczenie smutne uczy, że przez chodzenie wedle bydła leczonego najprędzej roznosi się zaraza, a koszta ratunku z pewnością się nie wracają, z tych przeto ważnych powodów leczenie zarazy bydłoczej Księgosuszem zwaną zabrania się.

§. 22. Gdyby przeto po uznaniu bydła na drodze Urzędowej za chore na Księgosusz, Właściciel poważył się też leczyć lub do-

zwolił leczenia, leczący i dozwalający leczenia podpadną karze §. 154 K. K. C. II. ustanowionej.

§. 23. Jak tylko okażą się niewątpliwe znaki Księgosuszu, sztuka takowa powinna być natychmiast zabita, i z zwykłemi ostrożnościami zakopaną; reszta zaś bydła po obmyciu porozdzielana, i przeprowadzona w stodoły lub stajnie pozostanie pod strażą.

§. 24. Sprzedawanie, nabywanie i dorzynanie bydła na Księgosusz chorego, tem bardziej sprzedaż i roznoszenie z tegoż mięsa, skór lub innych części pod karą Złp. 100 do 300 lub słosownego aresztu zabrania się. Z kary pieniężnej donosicielowi część trzecia zapewnioną zostaje. Jeżeli przestępcami będą Rzeźnicy Cechowi lub Wolniczanie, podpadną karze §. 153 K. K. Cz. II oznaczonej.

§. 25. Podrzucanie części z bydła na księgosusz upadłego lub dobitego po sąsiednich zagrodach, w celu zabobonnym uśmierzenia zarazy i przeniesienia w inne wsie będzie wedle §. 155 K. K. C. II jako złe w wyższym jeszcze stopniu szkodliwe karaném.

§. 26. Gdy prezerwatywy lekarskie wszelkie prócz nakadzeń chlorowych i czystości żadnej korzyści nieprzynoszą, przeto zadawanie lekarstw cierpianem być niepowinno. Przecinanie komunikacji z miejscami zarażonemi najpewniejszym i nieochybnym ochraniającym jest środkiem.

§. 27. Doświadczanie lekarstw na Księgosusz zachwalanych jedynie za dozwoleńiem Wydziału Spraw Wewn. i Policji i pod bez-

pośrednim nadzorem Fizyka i Weterynarza na koszt pragnącego doświadczenia odbywać się może.

§. 28. Otwieranie upadłego lub dobitego bydła, wyjąwszy cele Policji Lekarskiej, co tylko w obecności Fizyka będzie mogło mieć miejsce pod karą §. 153 K. K. C. II. ustanowioną zabrania się.

§. 29. W miejscach gdzieby zaraza okazała się, znaki ostrzegające przy drogach postawione być winny.

§. 30. Oczyszczanie miejsc w których bydło zarazą dotknięte stało, ma się odbywać wedle załączonej Instrukcji i takowe wykonywane być ma w Mieście Krakowie przez Mistrza za wynagrodzeniem przy Instrukcji domieszczone; po wsiach zaś Władze miejscowe zarządzają dopełnienie tego pod najściślejszą odpowiedzialnością; koszta zaś oczyszczania ponosić mają Właściciele których bydło zarazą dotkniętym zostało.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia i czuwanie nad jego wykonaniem Wydziałowi Spraw Wewn. i Policji a w szczególności co do miasta Dyrekcyi Policji, a w Okręgu Wójtom Gmin, a następnie Kommissarzom Dystryktowym poleca.

w Krakowie dnia 19 Listopada 1838 r.

(M. P.)

Prezes Senatu

HALLER.

Sekretarz Jlny Senatu,

DAROWSKI.

Nowakowski Sekr. Exp. Senatu.

tego terminu stajnia otwarta i wywietrzona przez dni dwa, uważaną będzie za oczyszczoną.

Oznaczenie wynagrodzenia za oczyszczanie w mieście Krakowie budowli w której bydło zarazą dotknięte mieściło się.

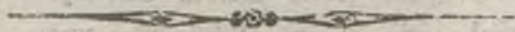
1) Za wywiezienie bydłęcia upadłego	Złp. 3 gr.	—
2) Za wykopanie dołu i zakopanie	„ 2 „	15
3) Za obmycie wozu	„ — „	15
4) Za wywiezienie gnojów i ziemi z stajni i zakopanie tychże	„ 12 „	—
5) Za nawiezenie ziemi świeżej	„ 6 „	—
6) Za obmycie drabin i żłobów	„ 1 „	—
7) Za bielenie	„ 4 „	—
8) Chlorku wapna do opłukiwania wozu, drabin, żłobów i kropienie stajni, funtów trzy	„ 4 „	21

Za zgodność z aktami

(M. P.)

DAROWSKI.

Sekr. Jlny Senatu

I N S T R U K C Y A

*Przepisująca sposób postępowania przy wyczyszczeniu stajni,
w której bydło na zarazę chorowało.*

Ile razy bydło z znakami zarazy zdechnie lub dobitem zostaje, stajnia w następujący sposób będzie wyczyszczoną:

Bydło upadłe przewiezione zostanie na wozie w miejsce do zakopania wskazane.

Przewiezenie dokonaniem być ma z zachowaniem ostrożności aby ani krew ani inne odchody z wozu na drogę nie spadły; włoczenie bydłęcia do miejsca zakopania surówko karane być winno; podobnej karze ulegną przewożący, jeżeli przy czynności swjej cierpieć będą aby psy w bliskości bydłęcia się znajdowały. Głębokość dołu do zakopania przeznaczonego ma być najmniej sześć stóp.

Przed zakopaniem skóra powinna być ponakrawaną, a po wypuszczeniu w dół bydło upadłe wapnem niegaszonym przysypać należy.

Po wywiezieniu upadłego bydła gnój wraz z ziemią na łokieć wybraną i z ostrożnością na miejsce wskazane zwiezionym i tamże zakopany będzie.

Żłoby i drabiny po wyjęciu czysto obmyć, a następnie solucją chlorku wapna opłukać, ściany i drzwi po obmyciu wybielić należy. Po ukończeniu tych czynności, wybrana ziemia świeżą zastąpiona być ma. Następnie przy zamknięciu okien, stajnia rozczynem świeżego chlorku wapna pokropioną, i na godzin 24 zamkniętą zostanie, a po upływie

DZIENNIKA RZĄDOWEGO.

Pisarz Trybunału I. Instancji W. N. i ściśle Neutralnego M. Krakowa i jego Okregu.

Podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie Konstantego Benoe i Anny Kisielewskiej obywateli tutejszo-krajowych, pierwszego przy ulicy ś. Anny pod L. 315, zaś drugiej przy Rynku głównym pod L. 493 w Krakowie zamieszkałych, obrane zamieszkanie w Krakowie przy ulicy ś. Jana pod L. 472 mających, sprzedaną zostanie przez licytacją publiczną kamienica w Krakowie na Kazimierzu pod L. 10³/₄ w gminie VI. m. Krakowa, frontem ku ulicy do Żydowskiego miasta od ulicy Krakowskiej prowadzącej, położona, w tyłach z murami miejskimi miasta Kazimierz od przedmieść krakowskich oddzielającami granicząca z jedną, z drugiej zaś strony z domem star. Jakóba Czosnek pod L. 105 stojącym, Markusa i Anny Wohlów małżonków własna, a to na satysfakcyą:

1) Summy złp. 6,300 przez Markusa, i Annę Wohlów, na rzecz Berla Meiselsa to obligu urzędowego przed notaryuszem publicznym Antonim Matakiewiczem pod dniem 16 maja 1836 r. wydanego, w aktach hypotecznych miasta Krakowa w księdze VI. ingros. na karcie 561 do L. 163 w dniu 16 maja 1827 r. wpisanego, przynależnej, która to summa aktem urzędowym cessy przed tymże notaryuszem dnia 9 lipca 1834 r. sporządzonym, na rzecz Anny z Miltowskich Kisielewskiej ustąpioną, i w aktach hypotecznych w księdze XIII. ingros. pod L. 544 w dniu 2 sierpnia 1834 r. umieszczoną została.

2) Summy złp. 9,000 do obligu urzędowego przez Izaaka Luxemburga na rzecz Jana Bochenek przed notaryuszem Matakiewiczem dnia 16 czerwca 1829 r. zeznanego, w akta hypoteczne m. Krakowa w księdze VIII. ingros. na karcie 649 N. 593 dnia 16 czerwca 1829 r., wpisano, zaś przez cessyą urzędową przed tymże notaryuszem w dniu 9 lipca 1834 r. dziaalaną, na rzecz Anny Kisielewskiej ustąpionego, i do akt hypotecznych w księdze XIII. pod L. 548 d. 2 sierpnia 1834 r. wniesionego.

3) Summy złp. 8,400 z większej summy złp. 12,000 pochodzącej, do obligu urzędowego przed notaryuszem Matakiewiczem pod dniem 7 maja 1829 r. przez Annę z Rosenblumów Luxemburgową matkę i opiekunkę, tudzież Hirsza Dawida Lewi jako przydanego opiekuna małoletnich, po Berku Luxemburgu pozostałych dzieci zeznanego, do akt hypotecznych w księdze VIII. ingros. na karcie 417 N. 207 dnia 11 maja 1829 r. wniesionego, która to summa aktem urzędowym cessy przed tymże notaryuszem w dniu 14 lipca 1834 r. sporządzonym, na rzecz Anny Kisielewskiej ustąpioną i w aktach hypotecznych w księdze XIII. ingros. pod L. 547 w mieszczoną została.

4) Summy złp. 6,000 do obligu urzędowego przez Markusa i Annę Wohlów na rzecz Jana Bochenek przed Julianem Doran notaryuszem publicznym dnia 28 sierpnia 1827 r. wydanego, w aktach hypotecznych w księdze VI. ingros. na karcie 958 pod L. 290 dnia 30 sierpnia 1827 r. intabulowanego, która to summa przez akt urzędowej cessy przed Matakiewiczem notaryuszem dnia 14 lipca 1834 r. dziaalaną na rzecz Anny Kisielewskiej ustąpioną, i w aktach hypotecznych pod dniem 2 sierpnia 1834 r. w księdze VIII. ingross. pod L. 545 wpisaną została.

5) Summy złp. 7,275 do obligu urzędowego przed notar. Matakiewiczem w dniu 9 lipca 1834 r. przez Markusa i Annę Wohlów solidarnie na rzecz Anny Kisielewskiej zeznanego, do akt hypotecznych w księdze XIII. ingros. na karcie 1,399 pod L. 490 dnia 11 lipca 1834 r. wciągnionego.

6) Summy złp. 8,000 przez małżonków Wohlów, do obligu urzędowego przed notaryuszem Matakiewiczem w dniu 29 września 1834 r. na rzecz Anny Kisielewskiej zeznanego, i do akt hypotecznych d. 18 grudnia 1835 r. w księdze XIV. ingros. pod L. 554 wpisanego.

7) Summy złp. 10,000 do obligu urzędowego przez tychże małżonków Wohłów na rzecz Konstantego Benoe przed notaryuszem publicznym Andrzejem Jaroszewskim dnia 13 października 1835 r. zeznanego, zaś do akt hipotecznych dnia 18 grudnia 1835 r. w księdze XIV. ingros. pod L. 857 wciągniętego, nakonec: —

8) Summy złp. 15,000 do cessy urzędowej przez Stanisława Makomaskiego do obligu urzędowego przed notaryuszem Matakiewiczem w dniu 30 sierpnia 1830 roku przez małżonków Wohłów sporządzonego, temuż Makomaskiemu winnej, i przez tychże aktem przed notaryuszem Jaroszewskim d. 11 stycznia 1836 r. zdziałanym zaakceptowaną, która na rzecz Konstantego Benoe odstąpioną i w aktach hipotecznych w księdze XV. ingros. na karcie 129 pod L. 38 dnia 14 stycznia 1836 r. intabulowaną została.

Zajęcie w mowie będącej realności uskutecznił wojciech Skórczyński komornik sądowy przez akt z dnia 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 24, 25, 28 kwietnia i 1 maja 1837 r. którego to aktu zajęcia protokół pod dniem 22 czerwca 1837 r. do Nru 387 w wykazie hipotecznym wpisany został.

Warunki sprzedaży tej nieruchomości wyrokami początnym Trybunału I. Instancyi z dnia 16 października 1838 roku i wyrokiem ocnym tegoż sądu z dnia 8 listopada t. r. zatwierdzone, są następujące:

1) Cena szacunkowa powyżej wzmiankowanej realności ustanawia się na pierwsze wywołanie w summie złp. 230,734 gr. 18 1/2 w monecie srebrnej, która w braku licytantów, na trzecim terminie do 2/3 niższą zostanie, i od tak niższej ceny zaraz na tym terminie licytacja rozpocznie się.

2) Chęć licytowania mający złoży *vadium* w gotowiznie złp. 23,073 w monecie srebrnej *courant*, od którego złożenia *vadium* popierający sprzedaż są wolni.

3) Nabywca zapłaci podatki zaległe do skarbu m. Krakowa z roku ostatniego z przywilejem, w myśl art. 32 ust. hyp. przypadające, nieściesinając prawa skarbowi służącego do poszukiwania reszty podatków zaległych z funduszu, jeżeliby się takowy po zaspokojeniu wierzytelności hipotecznych, wystarczającym okazał.

4) Zapłaci także nabywca kosztu licytacji na rece adwokata popierającego takową, a to

natychmiast po wyroku zasądającym też kosztu.

5) *Widerkaufy* gdyby się jakie okazały zostaną przy tej realności, za opłatą procentów po 5/100 i z ceny szacunkowej potrącone będą.

6) Nabywca na skutek działu prawomocnego, za assignacyami sądowemi przed wydaniem dekretu dziedzictwa, wypłaci summy successorom Berka Luxemburgo, jak równie i innym wierzycielom działem swe wierzytelności na schedach szczegółowych, przyznane mającym.

7) Wpłaty w 2, 3, 4 i 6 warunku zastrzeżone. z ceny szacunkowej potrącone będą.

8) Resztujący szacunek wypłaci nabywca po prawomocności klasyfikacji wierzycielom użytecznie umieszczonym, z procentem po 5/100 od daty licytacji, rachować się winni.

9) W razie niedotrzymania któregokolwiek warunku, nabywca utraci *vadium* i nowa licytacja na jego koszt ogłoszoną zostanie.

10) Chcący w ciągu tygodnia po zaliczaniu na mocy art. 105 ust. ex. dać więcej o 1/4 nad już wylicytowany szacunek obowiązany będzie takową 1/4 złożyć w gotowiznie w rzezonym terminie do depozytu sądowego.

11) Po dopełnieniu warunków 2, 3, 4 i 6 nabywca otrzyma dekret dziedzictwa.

Do licytacji tej, ogłaszają się trzy terminy.

- pierwszy na dzień 30 stycz.)
- drugi na dzień 1 marca) 1839 r.
- trzeci na dzień 12 kwiet.)

Sprzedaż ta odbywać się będzie na Audyencyi Trybunału I. Instancyi w Krakowie w domu władz sądowych przy ulicy Grodzkiej pod L. 106 o godzinie 10 rannej zaczynając, a to za popieraniem adwokata Soświńskiego O. P. D. w Krakowie przy ulicy Sgo Jana pod L. 472 zamieszkałego.

Wzywają się na takową licytacją wszyscy chęć kupna mający, a oraz prócz szczególnie wezwanych wierzycieli, wykazem hipotecznym objętych wszyscy jakiegokolwiek prawo rzeczowe mający, aby pod rygorem prekluzyi na pierwszym terminie licytacji złożyli na audyencyi Trybunału wszelkietytuły swych praw i wierzytelności, z wykazem mianych pretensyj i ustanowieniem adwokata.

Kraków dnia 20 listopada 1838 r.

Janicki.